

אורי אבנרי צדקה!

ששון

(המשך מעמוד 15)

משמע: משה ששון הסכים עם הערכה זו, ש"רבים" ממנהיגי הגדה רוצים במדינה פלסטינית, וכי בגלל מצבם המיוחד של הערבים בשטחים המוחזקים אין מנהיגים אלה יכולים ליטול את חזיונה לידהם, מבלי שיקבלו תחילה אור ירוק מצד ממשלת ישראל.

הסכמה זו של ששון מוציאה מן הכלל "נקודה מרכזית אחת" — בעיית ירושלים. קובע אלה היא האם רוצים הערבים במדינה כזו, שלא תכלול את ירושלים. **כלומר: לולא היתה קיימת בעיית ירושלים, היתה הקמתה של מדינה פלסטינית, תוך הסדר ושילוב עם ישראל, אפשרית ומעשית. אולם בגלל שאלת ירושלים כל כך פוסל ששון אפשרות זו.**

הסעיף לגבי ירושלים, אחרי הכנסת ההוספת של אבנרי, אימר כך: "לא אני (ששון) ולא אבנרי לא יכולנו להצביע על מנהיג אחד ממנהיגי הגדה המוכנים לתמוך ברעיון המדינה הפלסטינית ללא ירושלים. לשאלתי הסביר לי מר אבנרי שהנוסחה שלו לגבי ירושלים הינה בשלב זה כללית ביועין: "ירושלים המאוחדת הינה בירת ישראל, בירת המוסדות המשותפים ובירת המדינה הפלסטינית". אבנרי הסכים עימי ששאלה זריבנות על "הבירה הערבית בירושלים" הינה שאלה מרכזית, והוא אמר שלדעתו, לאור שיחותיו עם מנהיגי הגדה, די בנוסחה הכוללת שהציע כדי לאפשר למנהיגים הפלסטיניים לפתוח במימם עם ישראל מבלי להיחשב כבוגדים, והוא מאמין שבמהלך המשאומתן הזה ימצא נוסחה מפורטת שתאפשר הסאת איחוד ירושלים על כנה ותספק את הכבוד הערבי. יתר על כן, מר אבנרי סבור, גם לאור חתירתה של מנהיגים בגדה, שנושא צריים יתן בשקט, אור ירוק ליוזמה כזאת של מנהיגי הגדה."

הנוסחה של אבנרי בעניין ירושלים לקוחה מילולית מהחלטות החעייה של תנועת יעולם הזה — כוח חדש, שנתקיימה במאוס 1968. את אותם הדברים אמר אבנרי מעל יוכן הכנסת כבר בעת ההצבעה על איחוד ירושלים.

הוא קבע אז כנאומו הקצר והנרגש שהוא מצביע בעד איחוד ירושלים, מתוך מגמה שהעיר המאוחדת תהיה בירת שתי המדינות — ישראל ופלסטיין.

נדמה שיש דמיון בין גישה זו ובין הדברים שהשמיע — בזהירות רבה יותר — ראש עירי טדי קולק לגבי עתיד העיר.

א' מראה את הציבור?

מה נובע ממיסוך סודי זה? בין השאר, נובעים ממנו הדברים הבאים:

● הנציג המוסמך ביותר של הממשלה בשטחים המוחזקים, הפועל שמו של ראשיה הממשלה, הסכים עם כל ההערות של אורי אבנרי, לבר שאלת.

● הוא אישר כי תוכנית "העולם הזה" להקמת מדינה פלסטינית יא אפשרית ומעשית, וכי המענות שהשמיע "העולם הזה" בעניין זה, מאז מלחמת ששת הימים, מוכססות על עובדות מוצקות.

● לדעת מומחה מוסמך זה, המחסום היחיד בפני השגת שלום מת, המבטיח את ביטחון ישראל, הוא אייחנכנות המוחלטת של משלתי ישראל לתת לערבים מעמד כלשהו, ויהיה גם פורמלי בלבד, ירושלים.

הדבר נוגד את דבריו של משה דיין, שאמר אחרי המלחמה שלא איכפת לו שהדגל ירבי יתנוסף על הריהבית. הוא גם נוגד את גישתו של טדי קולק, ושל אישרביטחון ירים, כמו האלוף (מיל.) מתי סלד.

● ממילא, כל הדיבורים של ראשי השילטון, כאילו ערביי פלסטון ינם רוצים במדינה משלהם, תוך שלום והסדר עם ישראל, סותרים זלוטין את חוות הדעת של המומחה המוסמך ביותר של הממשלה צמה. במילים אחרות: טענות אלה הן כוזבות ביועין, והן נועדות נורכי תעמולה, הטעייה והונאת דעתיהקהל.

האזרח חייב לדעת!

לשיחה לא היה המשך. מאחר שהתעמולה הרשמית התחילה לפעול במלוא עוצמתה ד רעיון המדינה הפלסטינית, ואף הפיצה את הכוז שהערבים אינם רוצים בה, שוב ראה אבנרי טעם בהמשך הדיבור עקרה ובלתיכונה.

אך הרעיון לא מת. לפני שלושה חודשים, בסקר דעתיהקהל של חברת מודיעין אורחי, ענו 38% מכל שאלים כי הם סבורים שעל מדינת ישראל לעזור לערביי פלסטין להקים מדינה משלהם, ס הם רוצים בכך. רבים מאותם נשאלים האמינו, מן הסתם, כי רצון כזה אינו קיים. פני שמוכתי המיפמך הזה, דבר זה אינו נכון בלל ועיקר. להיפך: כ רובם של מנהיגי העם הפלסטיני רוצים במדינה פלסטינית תוך גדר עם ישראל, ומומחי הממשלה יודעים זאת.

יום, ערב הבחירות, כאשר נקרא הציבור הישראלי להכריע בגורלו, מתנהלת בכל יגורות הרשמיות תעמולתיכוז, שמטרתה להעלים מעיני הציבור את המצב האמיתי, ואת דיה האמיתית העומדת לפניו.

יפיכך, חובה דמוקרטית עליונה היא למסור את האמת. פירסום סמך זה נועד לשרת מטרה זו.

במדינה

(המשך מעמוד 13)

תי של כל אותם הנאצים הישנים, שמעולם לא עמדו למשפט? מה כוחם של הנאצים החדשים?

כתב העולם הזה רוברט קופל יצא לקבל תשובה לכל השאלות האלו — ממקור ראשון. זהו דיווחו על הראיון שערך עם שגריר גרמניה בישראל, קרל הרמן קנוקה:

השגריר קנוקה הוא בן 60, נשוי ואב לארבע בנות. הוא גם גרמני בעל עבר נקי. ההוכחה הטובה ביותר: הוא שימש שנתיים ציר גרמניה ברוסיה, נוסף להיותו גם המש שנים שגריר גרמניה בפאריס, ושלוש בהר לנד. אין להניח שהרוסים וההולנדים, או אף הצרפתים, היו מסכימים לקבלו אצלם, לוא היה לגביו אפילו צל של ספק ביחס לקשריו עם הנאצים.

בישראל, אליה הגיע לפני 14 חודש, מש תדל קנוקה להיפגש עם ישראלים רבים ככל האפשר, מקבל כטבעית את עמדתם המסתיתגת של רבים מהם לגבי כל הקשור לגרמניה ולגרמנים, אך מאמין שיצליח לשכך

שגריר קנוקה
חוב מוסרי לעם היהודי

וע, עם הזמן, שאנחנו הגרמנים של היום רוצים להיות אחרים לגמרי מגרמניה הנאצית."

ומה בקשר למפלגה הנאציאצית ה-N.P.D.?

"כל השואה בין ה-N.P.D. של היום למפלגה הנאצית בשנים 31-1929 היא מוטע עה, טוען השגריר. "התנאים האוביקטיבים בגרמניה כיום, מבחינה כלכלית וסוציאלית, שונים לגמרי מאשר אז. כאשר ששה מיליון פועלים היו מחוסרי עבודה. האנשים השייכים ל-N.P.D. כיום הם ברובם ממורי מרים לגמרי לא כליכך נאציאציס או נאצים ישנים, אלא סתם אנשים שמטיבות אלה או אחרות הינם. נגדי. בדיוק כמו שדבר זה קיים בצרפת, וכפי שזה התבטא בבחירות בארה"ב, כאשר חאלס קיבל 13% מכלל הקולות לנשיאות; אין כל סיבה שתור פעות כאלה לא תהינה גם בגרמניה המע רבית.

"אין הרבה סטודנטים בין שורות ה-N.P.D. רבים מהחברים למשל הם נהגרי מוניות הרונגים על כך שחייבו אותם להקים במוניותיהם מחיצות יוכיכית."

השגריר אינו רואה כל סיכוי של גידול למפלגתו של פון טאדן, במיוחד לאור מצבה הפיננסי של המפלגה אשר לא רק שהפסידה עתה בבחירות, אלא שדבר זה גם גרם לכך שקופתה התרוקנה. עד כדי כך, שהם חייבים וכשיו למכור את המגרש שרכשו בבון, עליו תיכננו להקים את בית המפלגה.

השאלה הבאה: האם יש צורך בהמשכת המשפטים נגד פושעים נאצים, ביחוד לאור תנובתם השאננה, ואף השלילית לעיתים, של רבים מבין העם הגרמני, הטוענים שהגיע הזמן לשכוח מהנושא. קובע קרל קנוקה: "אנשים שעברו על החוק הפלילי של התקופה היא — חייבים להיענש גם היום. הארכת תוקף החוק לעיני הנאצים שעליו החליט הבונדסטאג, היא חיוכית והכרחית. אני רואה בכך אי הרה לזורות הבאים. לעומת זאת, הייתי

ממליץ כי אנשים חברי המפלגה הנאצית לשעבר, שהצטרפו אליה מתוך סיבות כלליות — ובניהם אף כאלו שלא ידעו לקרוא היטב ולא הבינו את דיעות המפלגה, ופרט להשתייכותם הרשמית לא היו שותפים למעשים פלילים כל שהם ולא פגעו ביהודים בכל צורה שהיא — על אנשים אלה לזכות בחנינה, יש להפסיק להטרידם רק מפני שהשתיכו פעם למפלגה זו. כדוגמא אפשר לראות את מקרהו של ד"ר א. פרנק, שהוזמן לאחרונה כשופט לתערוכת הכלבים הבינלאומית בירושלים. למרות שהציר מראש שהיה חבר במפלגה הנציונאל סוציאליסטית, הוא קיבל אשרתכניסה ל"ארץ".

לדעת השגריר, סערת הרוחות שפרצה ב"ארץ כשנתגלה הדבר, מהוה גישה מרחיקת לכת מדי. יש להקפיד להפריד בין אלה שהיו נאצים בעלי עבר פלילי ובין אלה שכל אשמתם הנה שהם בעלי עבר פוליטי מוטעה."

במישור התרבותי, חיונה השגריר דעתו, על ישראל לקבוע את המידה והקצב של פיתוח יחסי התרבות בין שתי המדינות — הגיע הזמן להסיר את החרם שקיבל צורה של טאבו כלפי מלחנים גרמנים מסוימים. אני שמח שטי אולינשפינג של ריכרד שטראוס יישמע בקרוב בישראל. שטראוס היה אמנם אחד מאלה שורמו עם הזרם, אך בעיקרו לא היה כלל נאצי הוא רק היה חסר יעוץ להמגין."

בעניין הופעותיו הפומביות המרובות וה"סנסציוניות של שגריר ישראל במערב גרמניה אשר בן נתן, אין קנוקה מוכן להגיב. לדעתו, "מר בן נתן הינו אדם אמין שלא מכיר פחד מהו. הוא מבוקש מאוד בגרמניה, כמראה, והוא קיבל על עצמו את כל הסיכונים הקשורים בפעולותיו בשטח זה. אישיותו והעזתו עשויים לגרום לא מעט לניתוח נקודות מבטם העקומה של אנשים מסוימים על האדם היהודי."

בהקשר זה, הישחה השגריר קנוקה את מעמדו לזה של בן נתן: "השגריר המערב גרמני בישראל אינו נתון במצבו של השגריר הישראלי בגרמניה. זה האחרון יכול להופיע לפני העם הגרמני כנושה — בו בזמן שהשגריר המערב גרמני בישראל מורפיע כבעל חוב מוסרי. אני ער מאד לעובר זהו, ומאמין כי מה שנעשה עד כה בארץ ע"י השגרירות, נועד לחיזוק הקשרים בין ישראל לגרמניה. אבל — בשקט."

משפט

טעות

לעולם חוזרת

גבר בלוודי ותכול עיניים ישב השבוע על ספסל הנאשמים בבית המשפט השלום בתל אביב. שכוני לספסל שוחחו עימו בלחש, טפחו דרך ידידות על כתפו ופרצו בצחוק חרישי.

אולם כשהקריא תובע המטרה את החשד נגדו, לא הבין איש מה כל כך מצחיק, לדבריו התובע, נטפל דויד פינגר לצעירה שנמדה ברחוב בן יהודה בשעת לילה מאוחרת, הציע לה לשכב איתו תמורת תשלום. הנערה הקימה צעקות מחרישות אזניים, כל השכנים יצאו למרפסות וצפורי הלילה ש"עוד הסתובבו ברחוב התאספו מסביב ל"שניים. אחד הצופים הזעיק את המשטרה, וכך מצא עצמו דוד פינגר מאחורי סורג וברית, ואחרי כך בפני שופט.

איך מברידין? תובע המשטרה סיים את דבריו, והחשוד קם להשמיע את דבריו הגנתו. לפני שסיים, פרצו אפילו השוטרים בצחוק.

"כבוד השופט", הסביר פינגר, "אני אמר נם נשוי ואב לילד, אבל מגד פעם גובר עלי הייצר הרע ודוחף אותי לחפש משהו בחוק. אבל איך אתה רוצה שאני אבדיל היים בין פרוצה לבין בחורה הגונה, כשכור לן לובשות את אותם הבגדים השקופים, הפתוחים והמיני? ראיתי עומדת שם בחורה שנראתה לי כמו אחת מהמקצוע, או ניגשתי אליה, בודאי שלא כתוב לה על הפרצוף שהיא פרוצה, אבל היא נראתה לי כזאת. אני לא מבין מה כל הרעש. אחרי הכל לא עשיתי לה שום דבר."

השופט ברוננו יעקובי לא קיבל את השקפיו תיו של פינגר על האופנה המודרנית, פסק לו מעצר ארבעה ימים כדי לאפשר למשטרה למשטרה לסיים את החקירה.